

ಬಳಾರಿ ಹಾಗೂ ಬಿಸಿಲು ಪಯ್ಯಾರ್ಯ ಪದಗಳು. ಮೈಮನಗಳೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೇ ಲ್ಲಿ ಕೆಸಿದುಕೊಳ್ಳುವವು ತೀವ್ರವಾದ ಬಿಸಿಲೆನ ಬಗ್ಗೆ ಬಳಾರಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಥಗಳೇ ಇವೆ. ‘ಬಳಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಎರಡೇ ಕಾಲ, ಒಂದು ಬೇಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಿರು ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲ’ ಎಂಬ ಬೀಚಿಯವರ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲೆ ಅದೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಬಂದಾಡಿದರೂ ಸವೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಘ್ರಾನು, ಕೂಲರುಗಳಲ್ಲಿದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನಿಗೆ ಗಾಳಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಎಂಥ ಬಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಚಿಕ್ಕಮೊಂದು ಟೇಬಲ್ ಘ್ರಾನು, ಕೂಲರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಕಡುವ ಈ ಸಂಗಾತಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಅಲೆಯವರ ನೆರಳು ಬಿಸಿಲನಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಬಿಸಿಲಿ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಮನೆ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಡೀ ವರಸ್ಕೆ ಒಳಿಸಲು ಅಗುವವು ಸಂಡಿಗೆ, ಶಾವಿಗೆ, ಚಕ್ಕಲಿ, ಮಜ್ಜಿಗೆ ಮೆನಿನಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತೇ ಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಬಿಸಿಲನಲ್ಲೇ ಅವು ಒಣಿ ಮಾಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ರುಚಿ ಕೆಟ್ಟು ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ!

‘ಈ ಸುಡುಹಬೆಗೆ ಸೋಲ್ಯುಗಳು ಅದೆಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸತ್ಯವೋ, ಪರದೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಕಟ್ಟುದು ಬೇಡೆ’ ಎಂದು ಹೆಡತಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅಶ್ಯಯವಾಯಿತು. ಬೇಸಿಗೆಯು ಕೇವಲ ಮನುವುರ್ನಷ್ಟೇ ಭಾಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉಸ್ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ತ್ವಿಮಿಕಿಂಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಭಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಬಿಂಗಿ ಸತ್ಯವೂ ಜುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸಿತು. ಮನುವು ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿಯೇ ಬೇಸಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಬಾರದು.

‘ಬಳಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಎರಡೇ ಕಾಲ, ಒಂದು ಬೇಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಿರು ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲ’ ಎಂಬ ಬೀಚಿಯವರ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲೆ ಅದೆನ್ನು ಬಾರಿ ಬಾಧಾಡಿದರೂ ಸವೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಬೇಸಿಗೆ ಮತ್ತು ಬಿರುಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದ ನಡುವೆ ಮೆಗಾಲ ಮತ್ತು ಚೆಗಾಲಗಳು ಮುದುಡಿ ಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಕೆಲಸ ಎನ್ನುವತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೆಗಾಲ ದಲ್ಲಿ ಮೆಗೆ, ಚೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಚೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕರಾಮತ್ತು ತೇರಿಸಲು ಹವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಇರುತ್ತವೆ. ಬಿಸಿಲು ಇವೆರಡನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಕಸನಂತೆ ನುಗಳು ಸದಾ ಬಾಯಿ ತರೆದರುತ್ತದೆ. ‘ಈ ಹಾಳಾ ಶಿನ ಸೂಲೇಮಗಂದ್ರಾ ಮೆಗೆ ಅದ್ವಾಕ್ ಹಿಂಗ್ ಬಂದ್ರ ಆತ್ಮದೋ. ಆ ಬಿಸಿಲನಾದ್ರು ಎಂಗೋ ತಳ್ಳಂಬೋದು’ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಗರದ ಜನರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ವರದು ದಿನದ ಜಡಿಮಳಿಗೆ ಜನರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ. ಅದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಣಿಗಿದ, ಬಣಗುತ್ತಿರುವ ಬೇಸಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಿತ ಬ್ರಹ್ಮಿದ ಕಣ್ಣಿಗಳ ದೈತರ ಸಂಕಟವೇ ಬೇರೆ. ‘ಪಲ್ಲಿ ಓಡುವರಿ ನಿಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳೇ ನಾಲ್ಕು ಹನಿಯ ಚೆಲ್ಲಿ’ ಎಂಬ, ನಗರಜೀವಿಯಾದ ಕವಿಯ ಸಾಲು ಇಲ್ಲಿ ದಯನೀಯ ಪಾರ್ಥನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೇಸಿಗೆಯೇ ಮೂಡುವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉರಿಬಿಸಿಲು ಮೋಡಗಳನ್ನು ನಾಪತ್ರೆ

ಬಳಾರಿಯಂತಹಿಂ ಬೆಂಗಳೂರು

‘ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೂಡ ಬಳಾರಿ ಯಂತಹಿಂ ಆಗಿರಿಟ್ಟಿದೆ. ಉತ್ಸಾಹ 36 ದಿಗ್ರಿಗೆಯಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬೀಸಿಲೆನು ಮಹಾ’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಸಹೋದ್ರೋಗಿಗಳು ಹೇಳುವ ಮುಂಡಿಯೇ, ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ಗೇಳಿಯಿರು ‘ನಮ್ಮುರಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡು ಮಾಗನೇ. ಬಳಾರಿ ಬೀಸಿಲನ್ನು ಅದರ ಕಾಲ ಕೇಳಿಗೆ ತೂರಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಸಾಲು ಹಾಬುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸುಡುವೆಯೇ, ಬಿಸಿಲು-ಬೇಸಿಗೆ ಉರಿಸಿಂದ ಉರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಕೆಮ್ಮೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಹುಸಿ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ‘ನಿಮ್ಮುರಿಗಿಂತ ಸಮುಂದ್ರಿನ ಬೀಸಿಲೇ ಜೊರು’ ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಬೇಸಿರುವೂ ಬೆರಕೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ‘ಜಾಗಿಕ ತಾಪಮಾನ’ ಎಂಬ ಪದ ಎಲ್ಲಿಡೆ ಸಮಾನಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ವಿರೋಧಿಸುವವರು ಯಾರು?

ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೇ. ಕೊಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಎರಡು ವರ್ಷ ಮುಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದೇ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಜಲಾಶಯ ತುಂಬದ ಕಾರಣ. ನೀರಿಗೆ ತತ್ವಾರ. ಜೊತೆಗೆ ಸುಡುವ ಬೇಸಿಗೆ. ತುಂಗಭದ್ರೆ, ಹಗರಿ ನದಿಯ ಬರತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಡುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಹಾಡು ಯಾವುದು? ದಿಸೆಂಬಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಿರಿಸಿ ಏರಿಸಿದೆ ಬೇಸಿಗೆಗಿಗೆ ಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ರೈತರ ಬೇಸಿಗೆಯ ಹಾಡು ಯಾವುದು?

ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿ ಹೆಂಗಸರು ಹೆಗಲ ಹೇಳಿನ ಕೊಲಿನ ಏರಡೂ ತುದಿಗೆ ನೂರಾದು ಹೊಸ ಬಿಂದಿಗಳನ್ನು ತೊಗುಬಿಟ್ಟು ನಗರದೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅತಿಯಾಗಿ ಸವೆದು ಹೇಪರಿನಂತಾದ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಂಡಿದ ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿಸಿಲು ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಹಿತ್ತಾಳಿ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಂ ಗಾಡಿಯವನು ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಲೆ ಮೂಲೆ ಟೊಲೆಟಿಯಾ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೆಲಿಗ್ಗೊ ಗ್ಲೂಸೊ ಇಲ್ಲ. ಡ್ರಿ ಹಿಡಿಯುವು ಕೈ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಅವರವರ ಬೇಸಿಗೆ...

ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮೊಡಗಳಿಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲದ ನೀಲಿ ಆಕಾಶ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ಕೆನ್ನಡಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಬಳಾರಿಯ ಜನರ ಹೀಗೆ ಬೀಸಿಲಿಂಬ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸನ ಆಪ್ಯಮಿತ್ರರು. ಹೀಗಾಗೆ ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಇಂಕ್ಷಳ್ಳ ಪದ್ದದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಾಲು ‘ಬಂತಲ್ಲ ಬೇಸಿಗೆ, ಕೆಟ್ಟಿ ಬಿಲ್ಲಾ ಎಂದರು’ ಎನ್ನುವ ಜನ ಇಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟಿ ಬಿಸಿಲು, ಬ್ಲ್ಯಾಯಿ ಬಿಸಿಲು ಎಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇರುವುದೆಲ್ಲ ಬರೀ ಬಿಸಿಲು.

ಕೊಡಗಳು ಸಾರ್!

ವರದಿಗಾರರೊಬ್ಬರು ಹಳ್ಳಿಯೋಂದರ ನೀರಿನ ಸಮ್ಮೇ ಕುರಿತು ಬರೆದ್ದ ವರದಿಗೆ ‘ತಾರಕ್ ಬಿಂದಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ನೀರೋಗೆ’ ಎಂಬ ಶೀಫೋಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯೋಂದು ಎದ್ದಿತು.

ಆ ಬಗೆಯ ನಿರಾಳ ಮನಸ್ಸಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಹಿಳೆಯಿರು ನೀರು ತರಲು ಹೊರಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದರೆ ಬ್ರಿಗೆಂಡಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಲಾಗದ ನೀರಿಲ್ಲದ ನಲ್ಲಿಗಳು, ಬೇರಾವೆಲಾಗಳು, ಕೆರೆ ಪುಂಚೆ ಹಳ್ಳಿ ಬಾವಿ ಗಳಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ

ಬ್ರೇಯ ಹವಾಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುವ ರ್ಯಾತರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬೇಸಿಗೆಯನ್ನು ರಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಗುಣಾರ್ಥಮಾನವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೀಗೂ ಹೇಳಬಹುದು: ಉಳ್ಳವರಗೊಂದು ಬೇಸಿಗೆ, ಇಲ್ಲದವರಿಗೊಂದು ಬೇಸಿಗೆ.

ಧಾರವಾಡಿಲ್ಲದೆ ನಿತು ‘ಬೇಳಗು’ ಕವಿತೆ ಬರದ ಬೇಂದ್ರೆ ಎಂದಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಬಳಾರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ‘ಇದು ಬರಿ ಬೆಂಗಳ್ಳೋ ಅಕ್ಷಾಂ’ ಎಂದರೆ ಇದು ಬರಿ ಬಿಲ್ಲೋ ಅಕ್ಷಾಂ’ ಎಂದು ಬಿಸಿಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕೆಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೂ ಕಾವ್ಯದ ಬಿಸಿಲೆನ್ನು ತೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇನೇ.

ಸ್ವಿನ್ ಟ್ರ್ಯಾನ್ ಆಗುವ ಭಯದಿಂದ, ಬರಿ ಕೆಳ್ಳಂಪ್ಪೇ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಮುಖಿ, ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಸಾಫ್ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಹುಡುಗಿಯರ ಮುಖಿದ ಅಂದವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾ ಅವರೆಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಹುಡುಗರ ಕಪ್ಪ ಕಸ್ತಡಕದೊಳಗೆ ಬೇಸಿಗೆ ಅಡಗಿ ಪುಳಿತ್ತದೆ.

ಬೆಂಕ್ಸೆನೆಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ಬೆವರುವ ಪ್ರೇಮ. ಸದಾ ಕೊನರುವ ಕೊನೆ ಇರದ ಬೇಸಿಗೆ.